

Sygn. akt VIII C 3529/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 6 lipca 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: sekr. sąd. Kamila Zientalak

po rozpoznaniu w dniu 3 lipca 2017 roku w Łodzi

sprawy z powództwa (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W.

przeciwko K. B.

o zapłatę

1. zasądza od K. B. na rzecz powoda (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. kwotę 580,59 zł (pięćset osiemdziesiąt złotych pięćdziesiąt dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami, przy czym od dnia 1 stycznia 2016 r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, od dnia 17 maja 2012 roku do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałej części,
3. znosi wzajemnie pomiędzy stronami koszty procesu,
4. przyznaje i nakazuje wypłacić ze Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi na rzecz adw. J. J. kwotę 221,40 zł. (dwieście dwadzieścia jeden złotych czterdzieści groszy) tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu.

Sygn. akt VIII C 3529/15

UZASADNIENIE

W dniu 17 maja 2012 roku powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu K. B. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 1.158,77 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych oraz kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 180 zł.

W uzasadnieniu powód podniósł, że na podstawie umowy cesji z dnia 25 października 2010 roku przejął od (...) S.A. prawa do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu umowy ubezpieczenia. Pozwany nie uregulował zadłużenia wynikającego z polisy (...) nr (...).

(pозew w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 2-4)

W dniu 6 czerwca 2012 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

Nakaz ten zaskarżył sprzeciwem w całości pozwany, wnosząc o oddalenie powództwa w całości.

Postanowieniem z dnia 13 października 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi.

(nakaz zapłaty k. 4v., sprzeciw k. 8, postanowienie k. 12)

Pozwem złożonym na urzędowym formularzu powód podtrzymał żądanie pozwu wraz z uzasadnieniem jak w pozwie złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

(pozew k. 24-25)

W toku dalszego postępowania stanowisko procesowe powoda nie uległo zmianie. W piśmie procesowym z dnia 5 grudnia 2016 roku powód uzupełniająco podał, iż na żądanie pozwu składają się: kwota 846 zł z tytułu II i III raty składki za ubezpieczenie płatnej odpowiednio do dnia 6 kwietnia 2009 roku i do dnia 6 lipca 2009 roku, kwota 146,14 zł z tytułu odsetek naliczonych przez pierwotnego wierzyciela na dzień 5 listopada 2010 roku oraz kwota 166,63 zł z tytułu odsetek naliczonych przez powoda na dzień wniesienia pozwu. Jednocześnie wskazał, że dochodzone w sprawie roszczenie znajduje swoje źródło w polisie z dnia 6 lutego 2009 roku, na mocy której ochroną ubezpieczeniową został objęty pozwany jako posiadacz pojazdu marki A. o nr rej. (...). Składka za ubezpieczenie została ustalona w polisie na kwotę 1.692 zł, a jej płatność rozłożona na 4 raty po 423 zł każda.

Pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zgłosił zarzut przedawnienia roszczenia w zakresie należności wynikającej z II raty składki za ubezpieczenie.

(pismo procesowe powoda k. 39-39v., k. 86-86v., k. 99-99v., pismo procesowe pozwanego k. 83-84, protokół rozprawy k. 95-96)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwanego K. B., jako właściciela samochodu marki A. (...) o nr rej. (...), łączyła z (...) S.A. umowa ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej obejmująca okres od dnia 6 lutego 2009 roku do dnia 6 lutego 2010 roku, na potwierdzenie której ubezpieczyciel wystawił polisę o nr (...). Składka za ubezpieczenie została w umowie ustalona na kwotę 1.692 zł, a jej płatność rozłożona na 4 raty w kwocie po 423 zł każda, płatne: I rata – w dacie podpisania umowy, II rata – do dnia 6 kwietnia 2009 roku, III rata – do dnia 6 lipca 2009 roku, IV rata – do dnia 6 października 2009 roku.

Pozwany nie zapłacił II i III raty składki z tytułu umowy, o której mowa wyżej.

(polisa k. 27, okoliczności bezsporne)

W dniu 25 października 2010 roku (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. zawarł z (...) S.A. z siedzibą w S. umowę o przelew wierzytelności, m.in. wobec pozwanego z tytułu umowy ubezpieczenia, o której mowa wyżej.

(umowa sprzedaży wierzytelności k. 26-26v., okoliczności bezsporne)

Odsetki ustawowe od niezapłaconej przez pozwanego III składki za ubezpieczenie za okres od daty jej wymagalności do dnia 17 maja 2012 roku wynoszą 157,59 zł.

(kalkulator odsetek ustawowych LEX)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź w oparciu o dowody z powołanych dokumentów, których prawdziwości ani rzetelności sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w części, tj. co do kwoty 580,59 zł.

Rozważania w niniejszej sprawie rozpocząć należy od oceny zgłoszonego przez stronę pozwaną zarzutu przedawnienia roszczenia, skuteczne podniesienie przedmiotowego zarzutu jest bowiem wystarczające do oddalenia powództwa bez potrzeby ustalenia, czy zachodzą wszystkie inne przesłanki prawnomaterialne uzasadniające jego uwzględnienie, a ich badanie w takiej sytuacji staje się zbędne (por. uzasadnienie uchwały pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2006 r. III CZP 84/05, OSNC 2006/7-8/114 oraz uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2010 r., I CSK 653/09, Lex nr 741022).

Przedmiotowy zarzut okazał się zasadny w części.

Zgodnie z art. 117 § 2 k.c., po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Należy jednocześnie zaznaczyć, iż od wejścia w życie ustawy nowelizującej Kodeks cywilny (ustawa z dnia 28 lipca 1990 roku „o zmianie ustawy- kodeks cywilny - Dz. U. Nr 55, poz. 321) Sąd bada zarzut przedawnienia tylko wówczas, jeżeli zostanie zgłoszony przez stronę (jak w przedmiotowej sprawie). Wcześniej Sąd był zobligowany badać z urzędu, czy roszczenie będące przedmiotem postępowania sądowego nie jest przedawnione.

Przepis art. 117 § 1 k.c. stanowi z kolei, że z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ustawie, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Roszczenie dochodzone niniejszym powództwem bez wątplenia jest roszczeniem majątkowym. Zgodnie z przepisem szczególnym – art. 819 § 1 k.c. – roszczenia z umowy ubezpieczenia przedawniają się z upływem lat trzech.

Bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Bieg przedawnienia przerywa się m.in. przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia, ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia (art. 123§ pkt 1 k.c.) oraz przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której przysługuje (art. 123§1 pkt 2 k.c.). Po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo, przy czym w razie przerwania przedawnienia w sposób wskazany w art. 123 § 1 pkt 1 k.c., biegnie ono na nowo dopiero po zakończeniu postępowania (art. 124 k.c.). Bieg terminu przedawnienia ulega zawieszeniu w przypadkach wskazanych w art. 121 k.c.

Początkiem biegu terminu przedawnienia jest chwila wymagalności roszczenia. W niniejszej sprawie II rata składki za ubezpieczenie była wymagalna z dniem 6 kwietnia 2009 roku, zaś III rata składki za ubezpieczenie – z dniem 6 lipca 2009 roku. Z przedmiotowym powództwem powód wystąpił w dniu 17 maja 2012 roku, a zatem już po upływie 3 lat od daty wymagalności II raty składki za ubezpieczenie w kwocie 423 k.c. W zakresie tej kwoty oraz należnych od niej odsetek roszczenie powoda uległo zatem przedawnieniu. Bezsprene bowiem roszczenie z tytułu odsetek przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego (por. m.in. wyrok SA w Warszawie, I ACa 1156/10, LEX nr 1120058; wyrok SA w Poznaniu z dnia 24.01.2006 r., I ACa 795/05, LEX nr 186529; wyrok SN z dnia 24.05.2005 r., V CK 655/04, LEX nr 152449; uchwała SN w składzie 7 sędziów z dnia 26.01.2005 r., III CZP 42/04, OSNC 2005/9/149). Nie przedawniło się natomiast roszczenie powoda z tytułu III raty składki za ubezpieczenie, powód skutecznie przerwał bowiem bieg przedawnienia poprzez wytoczenie powództwa.

W przedmiotowej sprawie w ocenie Sądu nie doszło do zrzeczenia się zarzutu przedawnienia przez pozwanego. Zarówno orzecznictwo Sądu Najwyższego, jak i doktryna, dopuszczają możliwość nieuwzględnienia zarzutu przedawnienia na podstawie art. 5 k.c. Podstawowym jednak warunkiem takiej możliwości jest ocena zarzutu przedawnienia jako czynienia przez uprawnionego do jego podnoszenia z przysługującego mu prawa użytku sprzecznego z zasadami współżycia społecznego. W rozpoznawanej sprawie powód nie wykazał, aby zachodziły szczególne okoliczności przemawiające za uznaniem zarzutu przedawnienia jako naruszającego zasady współżycia społecznego. Nie można pozwanego obciążać zaniedbaniem powoda w dochodzeniu świadczenia. Ponadto nie można uznać zgłoszonego przez pozwanego zarzutu przedawnienia za działanie sprzeczne z zasadami współżycia społecznego

przewidzianymi w art. 5 k.c. Przyjęcie odmiennego stanowiska prowadziłoby do wniosku, że wierzyciel mógłby dochodzić przedawnionej należności w dowolnym momencie po upływie terminu przedawnienia, powołując się na zasady współżycia społecznego, co niweczyłoby cel instytucji przedawnienia.

W świetle powyższych rozważań Sąd uznał, że powództwo w zakresie kwoty 578,18 zł podlega oddaleniu, wobec czego orzekł jak w pkt 2 sentencji wyroku.

W pozostałym zakresie Sąd uznał, że powód wykazał swoje roszczenie w stosunku do pozwanego załączonymi do pozwu dokumentami, a pozwany, choć w treści sprzeciwu oraz w toku postępowania przed Sądem wnosił o oddalenie powództwa w całości, to jednak nie przedstawił żadnych dowodów, które wskazywałyby, iż opłacił on III ratę składki za ubezpieczenie (art. 6 k.c., art. 232 k.p.c.).

Mając powyższe na względzie, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 580,59 zł (423 zł z tytułu III raty składki za ubezpieczenie oraz 157,59 zł z tytułu odsetek ustawowych naliczonych od kwoty 423 zł za okres od dnia 6 lipca 2009 roku do dnia 17 maja 2012 roku) z ustawowymi odsetkami, a od dnia 1 stycznia 2016 roku z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, od dnia 17 maja 2012 roku do dnia zapłaty.

M.-prawną podstawę roszczenia odsetkowego powoda stanowi przepis art. 481 § 1 k.c., zgodnie z treścią którego jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Wskazany przepis art. 481 k.c. obciąża dłużnika obowiązkiem zapłaty odsetek bez względu na przyczyny uchybienia terminu płatności sumy głównej. Sam fakt opóźnienia przesądza, że wierzycielowi należą się odsetki. Dłużnik jest zobowiązany uiścić je, choćby nie dopuścił się zwłoki w rozumieniu art. 476 k.c., a zatem nawet w przypadku gdy opóźnienie jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności i choćby wierzyciel nie doznał szkody. Odpowiedzialność dłużnika za ustawowe odsetki w terminie płatności ma zatem charakter obiektywny. Do jej powstania jedynym warunkiem niezbędnym jest powstanie opóźnienia w terminie płatności. Zgodnie z treścią § 2 art. 481 k.c. jeżeli strony nie umówiły się co do wysokości odsetek z tytułu opóźnienia lub też wysokość ta nie wynika ze szczególnego przepisu, to wówczas wierzycielowi należą się odsetki ustawowe ogólne (od dnia 1 stycznia 2016 roku odsetki ustawowe za opóźnienie).

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 100 k.p.c. znosząc je wzajemnie pomiędzy stronami, jako że strony wygrały spór w równym stopniu, tj. po 50%.

Ponadto Sąd przyznał i nakazał wypłacić ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na rzecz adw. J. J. kwotę 221,40 zł tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika pozwanego Sąd ustalił w oparciu o treść § 19 w zw. z § 6 pkt 2 w zw. z § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2012 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz.U. 2013, poz. 461).